

Arrest

nr. 178 697 van 29 november 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 7 maart 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 september 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 augustus 2015 dienden verzoeker en zijn echtgenote een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 11 september bracht de arts-adviseur zijn medisch advies uit.

Op 24 september 2015 verklaarde de gemachtigde de voormelde aanvraag van 6 augustus 2015 ontvankelijk doch ongegrond. Tegen deze beslissing dienden verzoeker en zijn echtgenote een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad).

Op dezelfde dag nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“De heer:

Naam + voornaam: T., N.

geboortedatum: [...]1981

geboorteplaats: D.

nationaliteit: Kirgizië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 0 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in het bezit van een geldig paspoort en/of visum.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar [0] dagen verminderd omdat:

4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: Betrokkene ontving al een bevel om het grondgebied te verlaten op 03.03.2015. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog altijd illegaal op het grondgebied.”

Bij arrest nr. 172 818 van 4 augustus 2016 vernietigde de Raad de beslissing van 24 september 2015 waarbij de voormelde aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

2. Over de gevolgen van het arrest nr. 172 818 van 4 augustus 2016

Zoals blijkt uit de weergave van de feiten heeft de Raad bij arrest nr. 172 818 van 4 augustus 2016 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard, vernietigd.

De Raad gaat er derhalve van uit dat verzoeker en zijn echtgenote terugvallen op een ontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend werd op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Dit wordt door verweerder ook niet betwist. Verzoeker en zijn echtgenote hebben derhalve opnieuw een verblijfsground in afwachting van een beslissing ten gronde over hun aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen. Zij hebben op grond van artikel 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet met name recht op een attest van immatriculatie en kunnen derhalve niet meer het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van de hoofdvaststelling dat zij zich op illegale wijze in het Rijk bevinden op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet (RvS 26 maart 2015, nr. 11.182 en RvV AV 23 oktober 2013, nr. 112 609). Uit de informatie die door verweerder werd verstrekt op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet blijkt bijkomend dat de gemachtigde op 20 september 2016 aan de burgemeester van de gemeente B. de instructie heeft gegeven volgend op het arrest nr. 172 818 van 4 augustus 2016 om verzoeker, zijn echtgenote en de kinderen opnieuw onder attest van immatriculatie te plaatsen.

Ter zitting van 24 november 2016 betwist verweerder niet dat verzoeker, zijn echtgenote en kinderen ingevolge de voormelde vernietiging door de Raad bij arrest nr. 172 818 terugvallen op een ontvankelijk verklaarde aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen.

De waarnemend voorzitter wijst verweerder ter zitting op de onverenigbaarheid van een bevel om het grondgebied te verlaten met het feit dat verzoeker en zijn echtgenote recht hebben op een attest van immatriculatie en dit ook blijkt de door verweerder verstrekte informatie hebben gekregen, althans die instructie werd door verweerder aan de gemeente waar verzoeker met zijn gezin verblijft gegeven. Verweerder gedraagt zich ter zitting naar de wijsheid van de Raad (RvS 10 december 2015, nr. 233.201).

De Raad van State stelt dat de vraag of de duidelijkheid in het rechtsverkeer al dan niet gebaat zou zijn met een vernietiging van de bestreden beslissing door de Raad moet beantwoord worden, doch dat die beoordeling tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de feitenrechter behoort (RvS 28 mei 2014, nr. 10.529 (niet-toelaatbaar) en RvS 2 juli 2014 nr. 10.626 (niet-toelaatbaar)).

De Raad is thans de mening toegedaan dat teneinde de rechtszekerheid te garanderen, het aangewezen is het bevel te vernietigen.

Om alle voormelde redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door verzoeker aangehaalde middelen en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

3. Korte debatten

Om de voormelde redenen moet de bestreden beslissing worden vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 september 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES